

О. Пазаръ — Котелъ — Градецъ — Сливенъ — Ямболъ — Елхово (презъ Лозенградъ за Цариградъ или презъ Одринъ за Дедеагачъ), като въ пресичането си съ надлъжното осно съобщение ще образуватъ четири срѣдишни възли: София, Карлово, Тулово и Сливенъ. Тѣзи основни желѣзнопътни съобщения между Дунавъ и Бѣло море ще иматъ и международно значение — чрезъ тѣхъ нашата желѣзнопътна мрежа става *частъ отъ все-европейската такава*. Най-голѣмо значение ще има съобщението Русе — Сливенъ — Елхово — Царъ градъ, като най-прѣко между срѣдна Европа и Мала Азия, особно когато се построятъ мостове на Дунавъ при Русе и на Босфора (между Стамбулъ и Скутари).

2) Поради *външната ни търговия съ с. източна Европа — Русия*, съ която рано-късно ще се възобноватъ търговскитѣ ни сношения тъкмо презъ пристанището Варна, отдето именно въпросниятъ желѣзень пжть ще води прѣко за сърдцето на страната.

3) Заради *мѣстната стопанствено-економическа експлоатация* на плодородния и доста населенъ край на източна България — четирижгълника Сливенъ — Шуменъ — Варна — Бургасъ, който ще бжде диагонално просѣченъ отъ тоя желѣзень пжть. Този край, гдето е най-питомната, най-низката — източната частъ на Стара планина, която отъ Сливенъ постепенно се снишава къмъ морето; тамъ, гдето въ поречието на дветѣ Камчии — Тичанско — било първото българско царство и е кипѣлъ животъ и борба, а днесъ, отъ освобождението насамъ, е занемарено, безъ годни съобщения. Тази полупланинска мѣстность съ слаби възвишения и разлати напоявани долини съчетава въ себе си най-разновидни природни хубости и богатства съ умѣренъ планинско — морски климатъ, вѣковни джбови и букови гори и просторни сочни пасища. Тамъ, нали, е прочутата грамадна гора Лонгоза и горското стопанство „Тича“. Населяващото стотината села тамъ работно население се поминува главно чрезъ земедѣлие, скотовѣдство и дърварство; поради благоприятнитѣ мѣстни условия тамъ вирѣятъ овошарство, градинарство, лозарство, пчеларство, бу-